

ствителность самъ Духъ Божій е движилъ тогазъ Христіански-тѣ сърдца. Единъ само гласъ, излѣзъ отъ единъ скрышенъ мънастырь, ся отозвалъ въ стотины души; и онова, което человѣци быхѫ казали че ся срѣща само между мънастырскы-тѣ обитатели, ся распространило вънъ отъ стѣны-тѣ на мънастырь-тѣ, и начижало да ся явява всрѣдъ градъ-тѣ.

Слухове за разногласія-та между монастырѣ зели да ся прыскать въ Виттембергъ. Отъ гражданы-тѣ и ученицы-тѣ, нѣкои были въ ползѫ на Католическѫ-тѣ литургії, а други противъ неї. Дворъ-тѣ на Електоръ-тѣ ся намѣсили. Фридрихъ, до нѣкаждѣ въ изумлениѣ, испратилъ на бѣрже Канцлеръ-тѣ си, Понтанъ, въ Виттембергъ, съ заповѣди да смири калутери-тѣ, и, ако стане нужда, да гы тури въ затворъ; и на 12-й Октоврій, една депутація отъ профессоры, между които былъ и Меланктонъ, отишла въ мънастырь-тѣ, и съвѣтвала обитатели-тѣ му да ся отрекутъ отъ всички нововведенія, или поне да чакатъ теченіе-то на събитія-та. Обаче, то-ва още повече распалило ревностъ-тѣ на иноцы-тѣ; и всички, освѣнъ игуменъ-тѣ имъ, като были на единъ умъ въ вѣрѣ-тѣ си, ся отправили до Св. Писаніе, духовнѣ-тѣ